

DECIZIE nr. 370 /200/ 16.09.2005

I.Obiectul contestatiei il constituie dobanzile aferente impozitului de 90 % asupra veniturilor din inchirieri si penalitatile de 0,5 % aferente impozitului de 90 % asupra veniturilor din inchirieri.

Contribuabilul considera ca nelegala modalitatea de a cuprinde in decizia de impunere dobanzile si penalitatile de intarziere aferente impozitului de 90 % aplicat asupra veniturilor din concesiune pentru activele apartinand societatilor comerciale la care statul este actionar majoritar, pe considerentul ca baza de calcul asupra careia s-au stabilit accesoriile reprezinta o sanctiune contravenionala prevazuta de art. 38 alin.5 din Legea nr. 133/1999 si nu un impozit ceea ce inseamna ca nu esate purtator de accesorii (dobanzi si penalitati).

Prin completarea la contestatie inregistrata la DGFP sub nr. 41202/17.08.2005 contestatarul invoca prevederile art. 18 pct. 9 din Legea nr. 137/2002 prin care societatile comerciale supuse procedurilor de privatizare sunt scutite de la plata majorarilor si penalitatilor de orice fel si prin urmare nu datoreaza sumele stabilite de catre organul de control prin Decizia de impunere nr. 4145/30.06.2005.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 30.06.2005, ca urmare a Deciziei nr. 17/25.04.205 a Camerei de Conturi si a rezolutiei conducatorului unitatii fiscale pe referatul nr. 3924/21.06.2005, organul de control a stabilit creantele fiscale accesorii pentru neachitarea in termen a impozitului de 90 % asupra veniturilor din inchirieri reprezentand dobanzi aferente impozitului de 90 % asupra veniturilor din inchirieri si penalitati de 0,5 % aferente impozitului de 90 % asupra veniturilor din inchirieri.

Calcularea dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente impozitului de 90 % asupra veniturilor din inchirieri cuprinde perioada septembrie 1999 - februarie 2002.

III. Avand in vedere constatările organului de control, sustinerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare in perioada verificata Biroul solutionarea contestatiilor retine ca in perioada septembrie 1999 - februarie 2002 contestatorul nu a achitat in termenul legal impozitul de 90 % asupra veniturilor din inchirierea spatiilor excedentare.

Organul de control, in baza Deciziei Camerei de Conturi a procedat la calcularea accesoriiilor aferente impozitului de 90 % asupra veniturilor din inchirieri, stabilit prin procesul verbal 1975/2002.

Contribuabilul considera ca neintemeiata masura dispusa de organul de control, de a cuprinde in decizia de impunere dobanzile si penalitatile de intarziere aferente impozitului de 90 % aplicat asupra veniturilor din concesiune pentru activele apartinand societatilor comerciale la care statul este actionar majoritar, pe considerentul ca baza de calcul asupra careia s-au stabilit accesoriile reprezinta o sanctiune prevazuta de art. 12 din Legea nr. 133/1999, iar aceasta nu genereaza creante fiscale accesorii (dobanzi si penalitati).

Referitor la afirmatia contestatoarei privind baza de calcul la care s-a aplicat cota de impunere de 90 % se retine ca art. 38 (5) din Legea nr. 133/1999 prevede impozitarea cu cota de 90 % a veniturilor realizate din contractele de inchiriere, legiuitorul nu face in acest sens mentiuni asupra naturii obligatiei fiscale.

In conditiile lipsei acestei mentiuni speciale pe care contestatoarea o considera incidenta, organul de solutionare a contestatiilor nu poate deroga de la prevederile exprese ale art. 38(5) din Legea nr. 133/1999, conform principiului de drept *“unde legea nu distinge, nici cel care o aplica nu poate face distinctie”*.

Pe cale de consecinta, afirmatia este nefondata si nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei.

Cu privire la sustinerea petentei ca societatile comerciale supuse procedurilor de privatizare sunt scutite de la plata majorarilor si penalitatilor de orice fel si prin urmare nu datoreaza accesoriile stabilite de catre organul de control, biroul de solutionare a contestatiilor retine ca prevederile legale invocate de contestator nu sunt relevante deoarece la art. 18 pct.6 si 11 din Legea nr. 137/2002 cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede ca :” *Inlesnirile la plata prevazute la alin. (1), (2) si (4) isi pierd valabilitatea si in situatia in care societatea comerciala nu isi achita obligatiile bugetare curente ale fiecarui an fiscal cu termene scadente incepand cu data semnarii contractului de vanzare-cumparare de actiuni. In cazul in care societatea comerciala nu achita la scadenta obligatiile bugetare curente, poate efectua plata acestora in cel mult 90 de zile, impreuna cu dobanzile si penalitatile de intarziere aferente, dar nu mai tarziu de data de 20 decembrie a fiecarui an fiscal. Pentru societatile comerciale care au semnat contractul de vanzare-cumparare de actiuni dupa data intrarii in vigoare a prezentei legi si pana la data de 31 decembrie 2002 si pentru care ordinele comune de acordare a inlesnirilor la plata s-au comunicat societatilor dupa data de 1 decembrie 2002, obligatiile bugetare cu termene scadente dupa data semnarii contractului de vanzare-cumparare de actiuni si pana la data de 31 decembrie 2002, impreuna cu dobanzile si penalitatile de intarziere aferente, se vor achita in 90 de zile de la data semnarii ordinului comun.*

(6^1) Obligatiile bugetare reprezentand impozite, taxe, contributii si alte venituri bugetare impreuna cu majorarile de intarziere si penalitatile de orice fel aferente, calculate si datorate pe perioada cuprinsa intre data de 1 ianuarie 2002 si data semnarii contractului de vanzare-cumparare de actiuni, altele decat cele care fac obiectul inlesnirilor la plata prevazute la alin. (1), (2) si (4), se achita conform prevederilor legale in vigoare.

.....
(11) Pentru sumele reprezentand obligatii bugetare esalonate la plata se datoreaza si se calculeaza majorari conform prevederilor legale, plata acestora efectuandu-se impreuna cu rata respectiva. Pe perioada de gratie acordata la esalonare majorarile datorate conform legii se achita lunar”.

In ceea ce priveste aplicarea dobanzilor si a penalitatilor de intarziere asupra impozitului de 90 % nevirat in termen, se retine ca acestea reprezinta masuri accesorii in raport cu debitul, iar prin contestatia formulata contribuabilul nu a contestat debitul si nu a obiectat asupra modului de calcul a acestor dobanzi, in ceea ce priveste numarul zilelor de intarziere si cota aplicata.

rioadă pentru care s-au stabilit creantele bugetare accesorii sunt aplicabile prevederile pct. 2 si 3 alin. 3 din OG nr. 26/2001 in care se prevede ca :

“ 2. *Articolul 13 va avea urmatorul cuprins:*

"Art. 13. - Pentru achitarea cu intarziere a obligatiilor bugetare, debitorii datoreaza majorari de intarziere, calculate pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data realizarii sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale in vigoare.

Cota majorarilor de intarziere se stabileste prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor Publice, corelata cu taxa oficiala a scontului, stabilita de Banca Nationala a Romaniei.

In cazul constatarii unor diferente de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data realizarii acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicandu-se in mod corespunzator.

.....
3. *Articolul 13¹ va avea urmatorul cuprins:*
.....

Plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri bugetare, cu exceptia majorarilor de intarziere, a penalitatilor si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termene de plata. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a majorarilor de intarziere si/sau a penalitatilor.

Sanctiunea prevazuta la alin. 1 si 2 se aplica de catre organele competente, o singura data pentru aceeasi suma retinuta si nevirata, respectiv, neretinuta, iar aceasta nu inlatura obligatia de plata a majorarilor de intarziere si a penalitatilor de intarziere, conform legii”.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca fiind datorat un debit de natura impozitului in cota de 90 % asupra veniturilor realizate din inchirierea activelor disponibile, aceasta datoreaza si accesoriile aferente, in baza prevederilor legale mai sus invocate, conform principiului de drept **accesorium sequitur principale**, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul Legii nr. 133/1999, OG nr. 26/2001, Legii nr. 137/2002 cu modificarile si completarile ulterioare coroborate cu art.181 si art. 186 din OG nr. 92/2003 republicata, titlul IX privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva actelor administrative fiscale, in baza referatului nr. 51776/02.11.2005 se

DECIDE :

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului de 90 % asupra veniturilor din inchirieri.